

Sygn. akt IV U 128/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	stażysta Renata Olędzka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 20 października 2015r. w S.

odwołania R. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 23 grudnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie R. C.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty socjalnej

oddala odwołanie.

Sygn. akt: IV U 128/14 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 23 grudnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.4 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej odmówił R. C. prawa do renty socjalnej wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono całkowitej niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył R. C. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty socjalnej. W uzasadnieniu odwołania podniósł m.in., że po raz pierwszy został uznany za osobę całkowicie niezdolną do pracy orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z 12 sierpnia 2005r. W kolejnych latach zapadały kolejne orzeczenia o uznaniu go za całkowicie niezdolnego do pracy. Odmiennej oceny stanu jego zdrowia dokonano w 2013r., kiedy to uznano, że nie jest już całkowicie niezdolny do pracy. Tymczasem stan jego zdrowia nie uległ żadnej poprawie i nie nadaje się on do jakiegokolwiek pracy, tym bardziej że ma tylko wykształcenie podstawowe bez wyuczonego żadnego zawodu (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie wskazując, że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia komisji lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 10 grudnia 2013r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego całkowitej niezdolności do pracy, a odwołanie nie daje podstaw do zmiany zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3-4).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony R. C. do 30 września 2013r. był uprawniony do renty socjalnej (decyzja z 28 września 2010r. o ustaleniu prawa do renty socjalnej do 30 września 2013r. k.48 akt rentowych). W dniu 30 września 2013r. wpłynął do organu rentowego wniosek ubezpieczonego o ustalenie prawa do renty socjalnej na dalszy okres (wniosek k.52 akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez lekarza orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 25 września 2013r. ustalił, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (orzeczenie lekarza orzecznika z 25 października 2013r. k.54 akt rentowych).

Na skutek sprzeciwu ubezpieczonego od powyższego orzeczenia lekarza orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez komisję lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 10 grudnia 2013r. stwierdziła, że ubezpieczony nie jest całkowicie niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia lekarza orzecznika ZUS wraz z załącznikami k.55-59 i orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z 10 grudnia 2013r. k.62 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 23 grudnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych odmówił ubezpieczonemu prawa do renty socjalnej od 1 października 2013r. (decyzja z 23 grudnia 2013r. k.64 akt rentowych).

Ubezpieczony ma 43 lata i wykształcenie podstawowe. Nigdy nie pracował zawodowo (wyjaśnienia ubezpieczonego k.32-32v – nagranie od minuty 1 do 9).

Ubezpieczony cierpi na kyfoskoliozę kręgosłupa piersiowego w przebiegu choroby S. z prawostronnym garbem piersiowym, zmiany zwyrodnieniowo-dyskopatyczne i osteoporozę kręgosłupa z okresowym zespołem bólowym, aktualnie bez zespołu korzeniowego, a także bóle głowy przewlekłe typu napięciowego. Ubezpieczony przeżył złamanie żeber V i VI po stronie lewej oraz uraz głowy w 2009r. Badania ortopedyczne przeprowadzone na potrzeby opinii sądowych wykazały u ubezpieczonego ograniczenie skłonu tułowia P-P=32 cm, dobry zakres ruchów kończyn górnych i dolnych bez zaników mięśniowych, pełny zakres ruchomości w stawach, prawidłową siłę mięśniową i sprawność manualną obu rąk, a ponadto obecność odruchów głębokich, żywych i równych, sprawny chód i pełną wydolność przy samoobsłudze. Badania neurologiczne ubezpieczonego nie wykazały objawów uszkodzenia ośrodkowego układu nerwowego. Ubezpieczony cierpi ponadto na niedowidzenie oka lewego od dzieciństwa, astygmatyzm obu oczu oraz zez zbieżny oka lewego. Z powodu niedowidzenia lewym okiem ubezpieczony jest w praktyce osobą jednooczną. Zachował natomiast prawidłową ostrość wzroku oka prawego i jest zaadaptowany do jednoocznosci. Opisany stan narządu ruchu (wymagający okresowej rehabilitacji) oraz stan narządu wzroku nie narusza sprawności organizmu ubezpieczonego w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy. Ubezpieczony może wykonywać lekkie prace fizyczne, bez dźwigania i przebywania w pozycji wymuszonej, a także czynności na stanowiskach przewidzianych dla osób jednoocznych (opinia biegłych chirurga ortopedy J. S., neurologa A. S. i okulisty H. R. k.9-12 akt sprawy i uzupełniająca opinia tych samych biegłych k.35 akt sprawy, opinia biegłego ortopedy K. K. i biegłego neurologa E. K. k.53-54 akt sprawy oraz opinia biegłego okulisty R. S. k.64-66 akt sprawy).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego R. C. podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art.4 ust.1 ustawy z 27 czerwca 2003r. o rencie socjalnej (Dz.U. z 2003r., Nr 135, poz.1268 ze zm.) renta socjalna przysługuje osobie pełnoletniej całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało: przed ukończeniem 18. roku życia lub w trakcie nauki w szkole lub w szkole wyższej – przed ukończeniem 25. roku życia albo w trakcie studiów doktoranckich lub aspirantury naukowej. W myśl art.5 ustawy ustalenia całkowitej niezdolności do pracy dokonuje się na zasadach i w trybie określonych w ustawie z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.), przy czym zgodnie z art.12 ust.2 tej ostatniej ustawy całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty socjalnej wymagało ustalenia czy ubezpieczony jest osobą całkowicie niezdolną do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało w w/w okresach. W tym celu Sąd zasięgnął opinii biegłych z zakresu ortopedii, neurologii i okulistyki. W sporządzonych niezależnie od siebie opiniach różne zespoły biegłych - pierwsza opinia w składzie chirurg ortopeda J. S., neurolog A. S. i okulista H. R. oraz druga opinia w składzie ortopeda K. K. i neurolog E. K. plus samodzielna opinia okulisty R. S. - ustaliły, że aktualny stan zdrowia ubezpieczonego w zakresie schorzeń narządu ruchu i schorzeń narządu wzroku - na które ubezpieczony cierpi od dzieciństwa - nie powodują u niego całkowitej niezdolności. Z przedstawionych wyżej szczegółowych ustaleń biegłych wynika, że schorzenia kręgosłupa i narządu wzroku naruszają sprawność organizmu ubezpieczonego, ale nie w stopniu powodującym całkowitą niezdolność do pracy, a zatem niezdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (opinie k.12 i 35, k.54 i k.66 akt sprawy). Wg biegłych schorzenia, na które cierpi ubezpieczony uniemożliwiają mu wykonywanie ciężkiej pracy fizycznej – pracy wymagającej dźwigania i długotrwałej wymuszonej pozycji kręgosłupa. Możliwe jest jednak wykonywanie przez niego lżejszej pracy fizycznej.

Analizując zgromadzone w sprawie opinie Sąd doszedł do przekonania, że stanowią one wiarygodne dowody w sprawie. Opinie wydali specjaliści z zakresu schorzeń, na które cierpi ubezpieczony. Przed ich wydaniem biegli zbadali ubezpieczonego i zapoznali się z dokumentacją medyczną ubezpieczonego. Opinie są rzeczowe i należyte uzasadnione. Ubezpieczony zakwestionował wszystkie opinie biegłych podnosząc, że wbrew ustaleniom lekarzy jest osobą całkowicie niezdolną do pracy. W ocenie Sądu zastrzeżenia ubezpieczonego mają charakter polemiki z prawidłowymi ustaleniami biegłych (vide: pisma procesowe ubezpieczonego k.25-27, k.43-45 i k.81-83). Ubezpieczonego zbadało po dwóch specjalistów z zakresu ortopedii, neurologii i okulistyki, a ich opinie były wydawane niezależnie od siebie. Należy wskazać, że w opinii biegłego okulisty R. S. znalazło się stwierdzenie, że ubezpieczony wykonywał pracę zawodową jako osoba jednooczna (opinia k.66). Stwierdzenie to nie odpowiada prawdzie, gdyż ubezpieczony – jak ustalono – nigdy nie pracował zawodowo. Wskazana nieścisłość nie podważa jednak ustaleń opinii co do rozpoznania, które jest zbieżne z rozpoznaniem biegłego okulisty w osobie H. R. uprzednio badającej ubezpieczonego (opinia k.11v-12) oraz oceny w zakresie braku podstaw do orzeczenia u ubezpieczonego niezdolności do pracy, które to orzeczenie wydawane jest w oparciu o ocenę stanu zdrowia badanego. Odnosząc się natomiast do zarzutu ubezpieczonego, że biegli – mimo wskazań z jego strony – nie uwzględnili, iż od 2006r. cierpi na przewlekłe zapalenie trzustki (vide: wyjaśnienia ubezpieczonego k.84-84v) wskazać należy, że renta socjalna jest świadczeniem, które przysługuje osobie całkowicie niezdolnej do pracy z powodu naruszenia sprawności organizmu, które powstało przed ukończeniem 18. roku życia lub najdalej przed ukończeniem 25. roku życia – w przypadku osoby uczącej się lub studiującej.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477¹⁴§1 kpc odwołanie ubezpieczonego oddalił.